

med russiske Skorstene, hvad enten de saa stammede fra Tiden før Brandpolitiloven sidst blev vedtagen eller fra Tiden derefter. Meningen var imidlertid, at Cirkulæret kun gjaldt de russiske Skorstene, der vare opførte, efter at Loven var udkommen, men Politimestrene toge alle disse Tilfælde over en lav Sko. Det forekommer mig, at Justitsministeren i Stedet for at tage Cirkulæret tilbage, kunde have instrueret Politimestrene om ikke at gøre mere, end de skulde; men de blive nu en Gang imellem vel tjenstivrige, og her blevede saa tjenstivrige, at den højtærede Justitsminister fandt sig foranlediget til at tage sit Cirkulære tilbage, og han gjorde det paa en Motivering, som vi ikke ere vante til at se. Hvem nu den Rigsdagsmand er, der skal komme og løse Spørgsmaalet, er man ivrig efter at faa at vide. Jeg har spurgt i Øst og Vest, men har ikke faaet Svar. Den højtærede Justitsminister vil vente, men det er ikke rigtigt at vente med denne Sag, til et privat Initiativ ytrer sig. Det forekommer mig, at der er Anledning for den højtærede Justitsminister til at tage Spørgsmaalet om Brandpolitiloven op igen, for er der nogen Lov, der er vanskelig at forstaa, er det den. Den er ikke for Lægmænd, knap nok for Politimestre. Den forvolder mange Vanskeligheder og indeholder mange Uklarheder, saa at der er al Anledning til at faa den revideret i en ikke altfor fjern Fremtid. Der er et andet Spørgsmaal, som nærmest berører den højtærede Finansminister, og som jeg derefter skal tillade mig at omtale. Det er Spørgsmaalet om Bygningsafgiften. Det Spørgsmaal har ogsaa været paa Tale her, og jeg ønsker at gøre et Par Bemærkninger dertil. Det forekommer mig at være saare uheldigt, at Branddirektørerne i deres Iver for at skaffe Statskassen Indtægter i Form af Bygningsafgift, paalægge Bygningsafgift paa Ejendomme, som faktisk ifølge Loven ere fritagne derfor, og saa bagefter lade vedkommende Ejere af disse Bygninger søge og have Ulejlighed med at faa den Ret, Loven har hjemlet dem. Jeg er enig i, hvad en æret Rigsdagsmand har udtalt her under et foregaaende Møde, at det er vist paa Tide, at man fik andre Mænd end Branddirektørerne til at opmaale til Byg-

ningsafgift, thi de ere efter min Formening ikke de rette Mænd og allermindst nu, efter at der ved Lov er etableret ny Brandforsikringsselskaber, som konkurrere med Landbygningernes almindelige Brandforsikring, hvis Tjenere Branddirektørerne ere; thi jeg har bragt i Erfaring, at naar en Bygningsejer ikke vil lade sine Bygninger indtegne til Forsikring i Landbygningernes almindelige Brandforsikring, er det næsten ikke muligt at faa den vedkommende Branddirektør ud for at opmaale en saadan Bygning. Om det skal være for at presse Folk til at forsikre i Landbygningernes almindelige Brandforsikring, ved jeg ikke, men det kan se saaledes ud. I alt Fald bør Statens Funktionærer — og det ere Branddirektørerne jo i det Tilfælde, naar de opmaale til Bygningsafgift — ikke tage saadanne Hensyn. Faktisk er det, at mange Landejendomsbesiddere for hurtigt at faa deres Ejendomme opmaalte til Bygningsafgift have maattet anmelde deres Bygning til Forsikring i Landbygningernes almindelige Brandforsikring, da det er vigtigt for dem at faa Bygningsafgiften bestemt, fordi de ikke kunne faa Laan hverken i Sparekasser eller i Kreditforeninger forinden, da der fra begge Sider kræves Oplysninger om, hvilke særlige Afgifter der hvile paa den enkelte Ejendom. Det er jo muligt, at det kan ændres simpelthen ved en Henvendelse til vedkommende Branddirektører, om at de ikke maa tage Hensyn til, hvor vedkommende Ejendomsbesiddere vil lade sin Ejendom forsikre, thi det har Ejeren jo frit Valg mellem nu. I alt Fald forekommer det mig at være et Spørgsmaal, der er værd at tage under Overvejelse, om det ikke var paa Tide, at man lod andre udføre dette Hverv.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om de 200,000 Kr., som den højtærede Landbrugsminister foreslaar anvendte til Fremme af Kødeksporten, kan jeg slutte mig til de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem for Middelfart (Lohmann) og det ærede Medlem for Faaborg (Kr. Jensen). Ogsaa jeg forundrer mig i høj Grad over den Motivering, hvormed den højtærede Minister har ledsaget sit Forslag. Naar den højtærede Minister i sit Forslag har udeladt Fyn, saa motiverer han det saa-